

hvorpaa han tumler med disse Ting, misforstaar, hvad der siges, laver det om til det modsatte af det, der er sagt, ja, den er mig rigtignok et Vidnesbyrd om, at forunderligere Behandling af den Art Spørgsmaal har vi sjælden staaet overfor, og naar den højtærede Justitsminister før sagde, at det, det kom an paa, var, at Politimestrene havde Tillid til Justitsministeren, og de havde ikke haft Tillid til Justitsministeren i den Tid, Justitsministeren hed Zahle, saa tror jeg at turde sige, at der var mindst lige saa megen Tillid blandt Landets Politimestre til Justitsminister Zahle, som der er til den nuværende Justitsminister, og hvis den nuværende Justitsminister bliver ved med at opføre den Art forunderlige Scener, som han Gang efter Gang opfører her i Salen i sin mærkelige Fanatisme mod en af sine Forgængere, tror jeg ikke, det varer længe, før han har sat den sidste Rest af Tillid til hos Landets Politimestre.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Overfor det ærede Medlem Hr. P. Munch skal jeg blot konstatere, at han ikke har nogen som helst Bemyndigelse eller Beføjelse til at udtale sig om, hvad Landets Politimestre mener. (*Røde:* Har det ærede Medlem det?).

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem maa ikke afbryde.

Pürschel: Jeg har ganske vist ikke nogen Beføjelse, men jeg har nogen personlig Erfaring for, hvad Landets Politimestre mener; men derom kan vi senere diskutere.

Jeg har ønsket at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Stauning med Fare for at mishage ham, og det er dette, at i ethvert Tilfælde, hvor Militæret stod i Beredskab under Ministeriet Zahle, har der paa Sølvgadens Kaserne været til Raadighed Automobiler beregnede til Transport af Soldater til det Sted i Byen, hvor deres Nærværelse maatte være krævet. Disse Automobiler er — Tidspunktet er mig ubekendt — blevet forsynet med Opstandere for at forhindre, at Folk skulde falde af. Indretninger til Anbringelse af Maskingeværer paa Automobiler findes ikke. Naar det ærede Medlem Hr. Stauning paa staar det og nægter at opgive sin Kilde, skal jeg meddele det ærede Medlem, at jeg har mine Oplysninger blandt andet

fra Stabschefen hos Københavns Kommandant. Jeg har været i telefonisk Forbindelse med ham for faa Minutter siden, og han siger, at der ikke har været Automobiler med Maskingeværer parat i noget Tilfælde under Minister Rytter. Og saa spørger jeg det ærede Medlem Hr. Stauning, hvorfra han har sine Oplysninger. For naar det ærede Medlem her siger: *Jeg* staar inde for dem, saa ønsker jeg uforbeholdent at sige til det ærede Medlem, at efter en personlig Erfaring, jeg har fra et Vælgermøde i Viborg-Kredsen, er denne det ærede Medlems personlige Garanti ikke nogen Garanti for mig.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Hauge stod op og forsikrede mig, at jeg nyder ikke Tillid blandt Socialdemokraterne her i Landet. Hvis dette skulde være Tilfældet, vilde det absolut gøre mig ondt; men paa den anden Side kan jeg ikke indrømme, at den Argumentation, som det ærede Medlem fører i Markken, er rigtig. Jeg blev, som Tinget her vil erindre, meget stærkt angrebet af den socialdemokratiske Presse Landet over for mine Udvisninger. Skulde jeg da ikke have Lov til at forsvare mig, naar jeg blev angrebet herfor? Jeg fremkom derfor i Landstinget med en uskyldig Bemærkning om, at Socialdemokraterne var neppe saa kede af de Udvisninger, som de havde givet det Udseende af. Skulde jeg ikke have Lov til at forsvare mig, naar jeg bliver angrebet af et helt Parti? Men saa snart jeg vil forsvare mig, hedder det: Det er forfærdeligt, det er uhørt, at en Justitsminister forsvare sig; det maa han ikke!

Det ærede Medlem siger, at det var en privat Skrivelse, som jeg har misbrugt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at jeg misbruger ikke private Skrivelser. Men hvad siger f. Eks. det ærede Medlem om en Skrivelse som denne, der er overskrevet „Socialdemokratisk Forbund, København, den 8. Oktober 1920“, og derunder: „Til Justitsministeren“. Den er end ikke overskrevet: „Til Justitsminister Rytter“, men kun: „Til Justitsministeren“, og den er underskrevet: „Ærbødigst Th. Stauning“. Hvordan skal jeg som Justitsminister kunne sondre mellem, hvorvidt en saadan Skrivelse er en privat Skrivelse eller en offentlig Skrivelse? Er det Meningen, at naar Oplysninger om en saadan Skrivelse er ubehagelig for Socialdemokraterne, skal det senere gøres til, at det er en privat Skrivelse? Jeg gad vide, om det ærede